Fundacja Obrony Praw Dziecka KAMAKA Organizacja Pożytku Publicznego
KRS 0000341653, NIP 8681951946, REGON 121279362; Tel.606-515-686
www.opiekawspolna.org , www.opiekawspolna2.pl.tl ; e-mail: k-kokoszka@wp.pl
32-700 Bochnia, ul.Heleny Modrzejewskiej 29; Skype:Krzysztof Mariusz Kokoszka; Twitter:KrzysMaKokoszka
Konto: Fundacja Obrony Praw Dziecka KAMAKA Pekao S.A. 78 1240 2294 1111 0010 2863 7676

Sygnatura akt: III Nsm 31/16 Bochnia, 3 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Bochni

X Wydział Cywilny Rodzinny

32-700 Bochnia, ul. Kościuszki 4

Sprawa o uregulowanie kontaktów z dzieckiem

Wnioskodawca:, _____zamieszkały w Bochni przy ul._____ _, PESEL _____;

Uczestnik: _____ z domu _____, zamieszkała w Bochni 32-700, ul._____ _, PESEL _____;

Przedstawiciel społeczny / Interwenient uboczny / *Amici curiae*: Fundacja Obrony Praw Dziecka KAMAKA OPP z siedzibą w Bochni 32-700, ul. Heleny Modrzejewskiej 29.

INFORMACJA o PRZYSTĄPIENIU DO SPRAWY / ZGŁOSZENIE UDZIAŁU

I.

Fundacja Obrony Praw Dziecka KAMAKA

Na mocy art. 8 k.p.c., art. 61 § 1 pkt. 5 k.p.c., art. 61 § 2 i § 4 k.p.c., art. 62 k.p.c., art. 63 k.p.c., 76 k.p.c., art. 77 k.p.c., art. 78 k.p.c., art. 79 k.p.c., art. 80 k.p.c., art. 81 k.p.c., art. 82 k.p.c., art. 83 k.p.c., art. 86 k.p.c., art. 87 k.p.c., art. 88 k.p.c., art. 89 k.p.c., art. 90 k.p.c., art. 91 k.p.c., art. 92 k.p.c., art. 93 k.p.c., art. 94 k.p.c., art. 95 k.p.c., art. 96 k.p.c., art. 97 k.p.c., art. 290 k.p.c., art. 462, art. 479^{6a}, art. 479^{38} k.p.c., art. 510 § 1 k.p.c., art. 95 k.c., art. 98 k.c., art. 3 k.p.k., art. 90 k.p.k., 91 k.p.k. art. 193 k.p.k., art. 195 k.p.k. i art. 30 § 4 Ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich z dnia 26 października 1982 r. (Dz. U. Nr 35, poz. 228) – Tekst jednolity z dnia 9 lutego 2010 r. (Dz. U. Nr 33, poz. 178), Ustawy z dnia 3 grudnia 2010 roku o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Ustawy równościowej) (Dziennik Ustaw nr 254 poz. 1700), a także art. 12 i art. 58 Konstytucji RP z dnia 2 kwietnia 1997 r.

- Fundacja Obrony Praw Dziecka KAMAKA Organizacja Pożytku Publicznego zgłasza swój udział w roli interwenienta ubocznego, w roli przedstawiciela społecznego na prawach strony, a także w roli *amici curiae*, w rozumieniu Kodeksu Postępowania Cywilnego i Kodeksu Postępowania Karnego, w niniejszej sprawie i w innych dotyczących wykonywania władzy rodzicielskiej, opieki wspólnej, kontaktów z rodzicami i ich egzekucji małoletniego Igora _____, ur. __ . ___ .2013 w Bochni a także małoletniego _____, ur. w _____ roku, którego (nieobecnym) ojcem jest_____, ale dla którego wnioskodawca i jego rodzice stanowią osoby bliskie w rozumieniu art. 115 k.k.

- a także w innych sprawach powiązanych z tymi kwestiami, w tym karnych.

II.

Fundacja Obrony Praw Dziecka KAMAKA wskazuje: Krzysztofa M. Kokoszkę, mec. Katarzynę Duda, mec. Dominikę Lis-Walczewską, mec. Grażynę Tworzydło, mec. Waldemara Szeląga, radcę prawnego Elżbietę M. Andrzejewską, mec. Dariusza Michalewicza, mec. Aleksandrę Moździerz, hr. Annę Marię Werbiłowicz z domu Berezowską, Celinę Zelek, Alicję Soczek, Władysławę Kaim, Kamilę Jaworską, Natalię Domoń, Karinę Cieślik, Karinę Rajca, Urszulę Mrowiec, Teresę Kawiak, Joannę Ornat,

Małgorzatę Błahut, Ewę Tyszkiewicz, Katarzynę Goc, Monikę Mohel, Krzysztofa Kabacińskiego, Tomasza Drozda, Hannę Mąka, Joannę Szubstarską i inne osoby przedstawiające sądowi pełnomocnictwo od Zarządu Fundacji

- jako przedstawicieli , którzy mogą ją reprezentować w niniejszej sprawie.

III.

Fundacja Obrony Praw Dziecka Kamaka składa oczekuje umożliwienia osobom wymienionym w pkt. II. uczestniczenie w rozprawach, wypowiadania się, składania oświadczeń do protokołu i na piśmie, a także korzystania z wszystkich pozostałych praw przysługujących przedstawicielowi społecznemu i interwentowi ubocznemu na mocy właściwych przepisów wymienionych w pkt. I.

UZASADNIENIE:

I.

Poglądy dotyczące udziału organizacji pozarządowych w procesach cywilnych na mocy art. 8 K.p.c. i innych mają mocne podstawy w doktrynie, judykaturze i piśmiennictwie. Przykładów jest aż nadto. I tak w pozycji: A. Zieliński, K. Flaga-Gieruszyńska, KPC. Komentarz, wyd. 6, Warszawa 2012 [Wydawnictwo C.H. Beck Sp. z o.o. ul. Bonifraterska 17, 00-203 Warszawa] czytamy w komentarzu do art. 8 K.p.c.: „Podobnie, jak jest to w przypadku prokuratora, decyzja organizacji pozarządowej o wytoczeniu powództwa bądź wzięciu udziału w postępowaniu nie podlega kontroli sądu." [podkreślenie własne].

Profesor dr hab. Andrzej Zieliński jest kierownikiem Katedry Postępowania Cywilnego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego. Natomiast dr hab. Kinga Flaga-Gieruszyńska adiunktem w Katedrze Postępowania Cywilnego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego. Autorytety te przyznają organizacjom pozarządowym prawo wytaczania powództwa i udziału w procesie cywilnym równe Prokuraturze. Warunkiem sine qua non w tym zakresie

jest, aby zadaniem takiej organizacji nie było prowadzenie działalności gospodarczej i działanie wyłącznie dla dobra obywateli. A te warunki Fundacja Obrony Praw Dziecka, niewątpliwie, spełnia.

Rola *amici curiae*, czyli w charakterze tzw. „przyjaciela sądu" polega na tym, że instytucja występująca w tej roli wyraża swą opinię, by pomóc w wydaniu właściwego – jej zdaniem – orzeczenia mimo, że rozprawa jej bezpośrednio nie dotyczy. W takiej roli firmy Google, Facebook, Microsoft, Twitter, Amazon i Yahoo! wspierają Apple'a, przed sądem federalnym w Kalifornii, w głośnym sporze z FBI, w którym organa ścigania żądają od koncernu pomocy w odblokowaniu iPhone'a terrorysty z Kalifornii. Potentaci z branży nowych technologii obawiają się słusznie, że jeśli sąd orzeknie na korzyść kwestii bezpieczeństwa publicznego stworzy to niebezpieczny precedens pozwalający na naruszanie prywatności ich klientów w błahych sprawach. W Polsce Helsińska Fundacja Praw Człowieka, Fundacja im. Batorego oraz **samorządy - adwokacki i radcowski** występują jako *amici curiae* w sprawie w której Trybunał Konstytucyjny RP osądza ustawę „naprawczą", za pomocą której PiS go sparaliżował.

Jeszcze silniejsze umocowanie ma w polskim prawie cywilnym instytucja interwenienta ubocznego.

Interwenient uboczny - w prawie polskim uczestnik postępowania cywilnego, jest to osoba trzecia, inna niż powód i pozwany przystępująca do już toczącego się w danej sprawie postępowania cywilnego po jednej ze stron postępowania, która ma interes prawny w tym, aby sprawa cywilna została rozstrzygnięta na korzyść tej strony. Inwerwenientem ubocznym może być np. poręczyciel, przystępujący po stronie pozwanego dłużnika.

Instytucja prawna obejmująca udział tej osoby nazywa się interwencją uboczną. Interwencję uboczną regulują przepisy art. 76-83 k.p.c.

Zgłoszenie interwencji ubocznej może nastąpić w terminie prekluzyjnym do chwili zamknięcia rozprawy w II instancji. Zgłoszenie powinno być dokonane w formie pisma

procesowego, zawierającego wskazanie interesu prawnego interwenienta, istnienie tego interesu jest warunkiem dopuszczalności interwencji ubocznej.

Od chwili zgłoszenia interwencji ubocznej, interwenient uboczny jest uprawniony do wszelkich czynności procesowych dopuszczalnych według stanu sprawy, oznacza to, że na przykład jeśli przystąpienie nastąpiło po wdaniu się w spór co do istoty sprawy, interwenient nie będzie mógł zgłosić tych zarzutów, które należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy - np. zarzut zapisu na sąd polubowny. Zgłoszenie opozycji nie pozbawia intwerenienta możliwości działania do czasu jej prawomocnego uwzględnienia, w razie jej uwzględnienia czynności interwenienta uważa się za niebyłe, co oznacza tyle, że sąd przy rozstrzyganiu sprawy nie weźmie pod uwagę zgłoszonych przez intwernienta wniosków dowodowych czy też zgłoszonych zarzutów.

Na podstawie przepisów regulujących tę instytucję można rozróżnić dwa rodzaje intwerwencji ubocznej:

1. **interwencję samoistną** - gdy z istoty spornego stosunku prawnego lub z przepisu ustawy wynika, że wyrok w sprawie ma odnieść bezpośredni skutek prawny w stosunku między interwenientem a przeciwnikiem strony do której interwenient przystąpił, np. w wypadku gdy do procesu o wydanie rzeczy wspólnej wytoczonego przez jednego z małżonków przystąpi jako interwenient uboczny drugi z małżonków; w tym przypadku do stanowiska interwenienta stosuje się odpowiednio przepisy o współuczestnictwie jednolitym (nie może on więc np. być przesłuchiwany jako świadek);

2. **interwencja zwykła** (niesamoistna) - wyrok nie odniesie bezpośredniego skutku w stosunku pomiędzy interwenientem ubocznym a przeciwnikiem.

Interwenient uboczny samoistny może działać niezależnie od strony do której przystąpił, nie może jednak dokonywać samodzielnie czynności materialno dyspozytywnych, czyli nie może zawrzeć ugody, zrzec się roszczenia, uznać powództwa.

Działania interwenienta zwykłego nie mogą stać w sprzeczności z działaniami strony do której przystąpił, w związku z czym strona ta może odwołać czynność dokonaną przez interwenienta zwykłego.

Pomiędzy interwenientem ubocznym a stroną do której przystąpił istnieje zawsze jakiś stosunek prawny, w razie przegrania procesu przez stronę, do której interwenient przystąpił może ona mieć wobec interwenienta jakieś roszczenia. Zgodnie z art. 82 k.p.c. interwenient uboczny nie może w stosunku do strony, do której przystąpił, podnieść zarzutu, że sprawa została rozstrzygnięta błędnie albo że proces był prowadzony wadliwie *(tzw. exceptio male gesti processus)*, chyba że interwenient uboczny wykaże, że stan sprawy w chwili przystąpienia uniemożliwił mu korzystanie ze środków obrony, albo że strona umyślnie lub przez niedbalstwo nie skorzystała ze środków, które nie były interwenientowi znane.

Interwenient uboczny może za zgodą obu stron, a więc zarówno tej do której przystąpił jak i przeciwnej, wstąpić do procesu na miejsce strony do której przystąpił, jako następca procesowy.

Interwencję uboczną należy odróżniać od interwencji głównej.

II.

Zgodnie z art. 510. § 1 k.p.c.: *„Zainteresowanym w sprawie jest każdy, czyich praw dotyczy wynik postępowania, może on wziąć udział w każdym stanie sprawy aż do zakończenia postępowania w drugiej instancji. Jeżeli weźmie udział, staje się uczestnikiem."*

Zgodnie z art. 76 K.p.c. każdy, kto ma interes prawny w tym, aby sprawa została rozstrzygnięta na korzyść jednej ze stron, może w każdym stanie sprawy aż do zamknięcia rozprawy w drugiej instancji przystąpić do tej strony. Interes prawny Fundacji Obrony Praw Dziecka KAMAKA OPP, wyrażony *expressis verbis* w jej statucie polega na tym, aby nie ucierpiało bezwzględne, konstytucyjne prawo dzieci i rodziców do wzajemnych kontaktów i opieki wspólnej, co – jak do tej pory – ma miejsce lub może mieć

miejsce. Prawo to sprecyzowane jest nie tylko w Konstytucji RP, ale również w aktach prawa międzynarodowego, obowiązującego na terytorium Polski.

W niniejszej sprawie zachodzi, niewątpliwie, potrzeba obrony interesu społecznego i jednocześnie ważnego interesu indywidualnego, w rozumieniu art. 90 k.p.k., objętego zadaniami statutowymi Fundacji Obrony Praw Dziecka KAMAKA, w szczególności ochrony bezwzględnego prawa dzieci i rodziców do wzajemnych kontaktów i opieki wspólnej-równoważnej, uwzględnionego w europejskich standardach prawnych i zapisanego w ratyfikowanych przez polski Parlament umowach prawno-międzynarodowych, między innymi:

1. w **Traktacie Lizbońskim** (art.24 pkt. 3 KPP);
2. w **Konwencji w sprawie kontaktów z dziećmi** przyjętej przez Komitet Ministrów Rady Europy w Wilnie 3 maja 2002 r. (sporządzonej w Strasburgu 15 maja 2003 r., Dz. U. Z 2009 r. Nr 68, poz. 576), podpisanej przez Polskę dnia 24 września 2003 r.;
3. w **Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności** z dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. Z 1993 r. Nr 61, poz. 284);
4. w **Konwencji praw dziecka** przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r., Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526;
5. w **Europejskiej Konwencji o wykonywaniu praw dzieci** sporządzonej w Strasburgu 25 stycznia 1996 r.;
6. w **Europejskiej Karcie Społecznej,** (*European Social Charter (ESC), Europäische Socialcharta, Charte sociale européenne*) sporządzonej w Turynie 28 października 1961 r., poprawionej w Protokole zmieniającym ESC, przygotowanym w Turynie 21 października 1991 r. Jej sygnatariuszami są członkowie Rady Europejskiej, w tym Polska. ESC gwarantuje prawa podstawowe, m.in.: prawo ochrony dzieci i młodzieży przed alienacją rodzicielską, prawo dzieci i młodzieży do opieki wspólnej - równoważnej, prawo do organizowania się, nieutrudniania działalności organizacji społecznych, monitoringu pracy instytucji publicznych, w tym sądów;
7. w **Międzynarodowym Pakcie Praw Obywatelskich i Politycznych**, sporządzonym w Nowym Jorku dnia 19 grudnia 1966 r. (Dz.U. z 1977 r. Nr 38, poz.167);
8. w **Zasadzie 6 rekomendacji nr R (84) w sprawie władzy rodzicielskiej** z dnia 28 lutego 1984 r., przyjętej przez Komitet Ministrów Rady Europy;

9. w **Konwencji z 25 października 1980 r. w sprawie cywilnych aspektów uprowadzenia dziecka za granicę – konwencji haskiej,** (Dz. U. z 1995 r. nr 108, poz.528);
10. w **Rozporządzeniu Rady (WE) nr 2001/2003 z 27 listopada 2003 r. dotyczącym jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej,** uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1347/2000;
11. w **Europejskiej Konwencji z 20 maja 1980 r. o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń dotyczących pieczy nad dzieckiem;**
12. w **Konwencji z 19 października 1996 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania, wykonywania i współpracy w zakresie odpowiedzialności rodzicielskiej i środków ochrony dzieci;**
13. w **Konwencji** Rady Europy **o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej** (ang. Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence) otwartej do podpisu 11 maja 2011 roku w Stambule, podpisanej przez Prezydenta RP Bronisława Komorowskiego 13 kwietnia 2015 r.

Zgodnie z art. 61. § 4. K.p.c. organizacje społeczne, do których zadań statutowych należy
ochrona równości oraz niedyskryminacji przez bezpodstawne bezpośrednie lub pośrednie zróżnicowanie praw i obowiązków obywateli, mogą w sprawach o roszczenia z tego zakresu wytaczać za zgodą obywateli powództwa na ich rzecz oraz, za zgodą powoda, wstępować do postępowania w każdym jego stadium.

Zgodnie z art. 8. K.p.c. organizacje społeczne, których zadanie statutowe nie polega na
prowadzeniu działalności gospodarczej, mogą dla ochrony praw obywateli spowodować wszczęcie postępowania, jak również brać udział w toczącym się postępowaniu.

Z niepokojem zauważamy fakt, że w niniejszej sprawie ma miejsce lub może mieć miejsce
zakazana przez Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, z 2001 r. Nr 28, poz. 319, z 2006 r. Nr 200, poz. 1471, z 2009 r., Nr 114, poz. 946):

1. **dyskryminacja** rodziców w dostępie do dziecka jak i również
2. **dyskryminacja** dzieci w dostępie do rodziców

- przez bezpodstawne bezpośrednie lub pośrednie zróżnicowanie praw i obowiązków obywateli.

Jedna ze stron może być dyskryminowana przez bezpodstawnie i pośrednie zróżnicowanie praw i obowiązków obywateli, w rozumieniu art. 61. § 4. K.p.c., w zakresie dostępu dziecka do rodzica i rodzica do dziecka.

Zachodzi więc tutaj, niewątpliwie, konieczności ochrony równości oraz niedyskryminacji przez bezpodstawne bezpośrednie lub pośrednie zróżnicowanie praw i obowiązków obywateli w rozumieniu art. 8 K.p.c., art. 61-63 K.p.c., art. 462 K.p.c., art. 479^{6a} K.p.c. i art. 479^{38} K.p.c.

Interes prawny Fundacji Obrony Praw Dziecka KAMAKA w rozumieniu art. 510 § 1 k.p.c., jeśli chodzi o udział w niniejszej sprawie, staje się OCZYWISTY jeśli przeanalizuje się misję i cele statutowe Fundacji zamieszczone na: http://opiekawspolna2.pl.tl/

lub też Postanowienie z dnia 12 listopada 2009 r. Sądu Rejonowego dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie, XII Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego, przedstawione na naszych portalach. Wynika z nich, że celem Fundacji jest - między innymi:

1. Przeciwdziałanie negatywnym konsekwencjom współczesnych przemian technologicznych, społecznych i obyczajowych, a w szczególności osłabieniu i zanikowi więzi rodzinnych oraz kryzysowi ojcostwa *(który rozumiemy jako ELIMINOWANIE ojców z życia dzieci po rozwodzie rodziców).*
2. Przeciwdziałanie ludzkiej głupocie, nienawiści, podłości, zawziętości i złośliwości - w szczególności tej, dla której areną jest sala sądowa i której ofiarami są dzieci.

Mówi o tym rozdział drugi statutu (§ 5, § 6 i § 7):

„Rozdział II. Przedmiot i formy działania fundacji

§ 5. Misja fundacji

1.Przeciwdziałanie negatywnym konsekwencjom współczesnych przemian technologicznych, społecznych i obyczajowych, a w szczególności osłabieniu i zanikowi więzi rodzinnych oraz kryzysowi ojcostwa (rozumianego również jako eliminowanie ojców z życia ich dzieci).

2. Przeciwdziałanie ludzkiej nienawiści, podłości, głupocie, zawziętości i złośliwości - w szczególności tej, dla której areną jest sala sądowa i której ofiarami są dzieci.

§ 6. Cele Fundacji

I. Przeciwdziałanie alienacji rodzicielskiej rozumianej jako zespół działań i zaniechań prowadzących do zniszczenia więzi łączących dziecko z osobami bliskimi (program „Mamo, nie zabieraj mi taty...”), poprzez:

1. *Udzielanie pomocy prawnej, psychologicznej (w tym terapeutycznej) i materialnej ofiarom przemocy na tle alienacji rodzicielskiej (Zarówno ofiarom dorosłym jak i dzieciom).*
2. *Prowadzenie działań zmierzających do takich zmian w porządku prawnym, aby alienacja rodzicielska była karana i ścigana z oskarżenia publicznego, a na gruncie prawa rodzinnego, aby opieka wspólna orzekana była nawet bez zgody jednego z rodziców.*
3. *Przeciwdziałanie przemocy na tle alienacji rodzicielskiej.*
4. *Prowadzenie badań naukowych z zakresu opisu i przeciwdziałania zjawisku alienacji rodzicielskiej. Działalność wydawnicza na tym polu.*
5. *Rozpoznawanie alienacji rodzicielskiej, opiniowanie i sugerowanie zespołom orzekającym możliwych rozwiązań problemu.*
6. *Rozwiązanie problemu dzieci odepchniętych od rodziców - na płaszczyźnie mentalności społecznej oraz na drodze ustawodawczej - poprzez wprowadzenie zmian w Kodeksie Rodzinnym i Opiekuńczym, które będą mówiły o tym, że sąd nie może przyznać rodzicowi nie mieszkającemu z dzieckiem zakresu kontaktów*

mniejszego niż on o to wnosi. Zakres ten nie będzie mógł być jednak większy niż 360 godzin miesięcznie w rozliczeniu rocznym (opieka wspólna, równoważna, naprzemienna) - z zastrzeżeniem, że działalność lobbingowa nie jest działalnością zawodową Fundacji.

II. Realizacja programu: „Zlikwidujmy domy dziecka".

1) Zastąpienie domów dziecka systemem rodzin zastępczych, w których dziecko przebywa do czasu unormowania swojej sytuacji prawnej lub znalezienia stałej rodziny adopcyjnej.

2) Praca nad zwiększeniem wydolności wychowawczej rodzin z których pochodzą dzieci wychowywane później w domach dziecka. Udzielanie im wsparcia finansowego.

III. Realizacja programu promocji mediacji jako najlepszego sposobu rozwiązywania konfliktów:

a) Rozwijanie nowych metod polubownego rozwiązywania konfliktów międzyludzkich, grupowych, narodowych i społecznych.

b) Współpraca z adwokatami w kierunku jak najszybszego, polubownego rozwiązania toczących się przed sądami spraw.

c) Organizowanie konferencji, kongresów, szkoleń oraz imprez integracyjnych dla studentów, pracowników wymiaru sprawiedliwości, mediatorów, psychologów oraz innych specjalistów - z zakresu psychologii konfliktów międzyludzkich, alienacji rodzicielskiej, przeciwdziałania przemocy i dyskryminacji itp. Wydawanie książek, broszur i materiałów pokonferencyjnych.

d) Promowanie nowego modelu sądownictwa, które będzie przesuwało środek ciężkości swoich działań z roli sądzenia (konfrontacji) w kierunku roli godzenia (polubownego rozwiązywania sporów).

IV. Praca profilaktyczna z dziećmi i młodzieżą zagrożoną środowiskowo.

V. Praca terapeutyczna z młodzieżą. W szczególności belgijską metodą straat hoek werk polegającą na „wejściu" w grupę autodestrukcyjną (np. narkomańską) lub destrukcyjną (np. chuligańską lub ewoluującą w kierunku zachowań przestępczych, zdobyciu jej zaufania i rozpoczęciu procesu kierowania nią od wewnątrz; zmian jej celów z negatywnych na pozytywne.

VI. Inspirowanie i koordynowanie rozwoju sektora organizacji pozarządowych działających na rzecz rozwiązywania problemów społecznych.

VII. Realizacja programu: „TERAZ POLSKA pomaga światu"

1) Pomaganie krajom uboższym od Polski w rozwiązaniu ich problemów socjalnych.

2) Pomaganie krajom bogatszym od Polski w odbudowie utraconych przez nie wartości moralnych które jeszcze - chociaż mocno zagrożone przez występujące trendy cywilizacyjne - przetrwały u nas.

VIII. Prowadzenie badań naukowych z zakresu zjawiska alienacji rodzicielskiej i opieki wspólnej oraz tych, które mają na celu znalezienie najskuteczniejszych metod realizacji pozostałych celów statutowych Fundacji. Najskuteczniejszych tzn. przynoszących jak najwięcej pozytywnych rezultatów przy jak najmniejszym nakładzie środków finansowych.

IX. Działalność określona w rozdziale VII Ustawy – Kodeks karny wykonawczy, w szczególności wobec skazanych będących ofiarami zjawiska wykorzystywania prawa karnego dla celów alienacji rodzicielskiej.

§ 7. Przedmiotem działalności pożytku publicznego Fundacji ujawnionej w Krajowym Rejestrze Sądowym jest:

1. *69,10,Z; Doradztwo prawne;*
2. *88,99,Z; Działalność prewencyjna przeciwko przemocy wobec dzieci oraz inna działalność tego rodzaju;*

3. *94,12,Z; Działalność organizacji profesjonalnych reprezentowania interesów członków organizacji przed instytucjami rządowymi i w stosunkach międzyludzkich (public relations);*
4. *72,20,Z; Badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie nauk społecznych i humanistycznych;*
5. *63,11,Z; Zarządzanie stronami internetowymi (hosting) i podobna działalność; przetwarzanie danych;*
6. *63,12,Z; Prowadzenie portali internetowych: www.opiekawspolna.org, www.opiekawspolna2.pl.tl.*

- oraz innych o podobnej tematyce zgodnej z celami statutowymi Fundacji;

7. *88,99,Z; Działalność społeczna lokalna i sąsiedzka;*
8. *70,21,Z; Stosunki międzyludzkie (public relation) i komunikacja;*
9. *94,99,Z; Działalność pozostałych organizacji członkowskich, gdzie indziej nie sklasyfikowana:*
    a. *Organizacje wspierające inicjatywy mieszkańców;*
    b. *Organizacje mające na celu ochronę i poprawę sytuacji pewnych grup specjalnych."*

Postanowieniem z dnia 5 maja 2010 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieścia w Krakowie, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego nadał Fundacji Obrony Praw Dziecka KAMAKA **status organizacji pożytku publicznego** w zakresie - między innymi:

1. ochrony, w szczególności dzieci, przed przemocą alienacyjną,
2. reprezentowania interesów członków organizacji przed instytucjami państwowymi (*jaką jest sąd*),
3. doradztwa prawnego,

4. badań naukowych i prac rozwojowych w dziedzinie nauk społecznych (*które Fundacja prowadzi monitorując, obserwując i opisując pracę organów wymiaru sprawiedliwości w zakresie generowania przez nie zjawiska alienacji rodzicielskiej ZjAR*).

Udział Fundacji Obrony Praw Dziecka KAMAKA Organizacji Pożytku Publicznego leży również w interesie wymiaru sprawiedliwości w rozumieniu art. 90 § 3. k.p.k., w związku z tym, że:

1. Fundacja Obrony Praw Dziecka KAMAKA masowo występuje o odszkodowania od Skarbu Państwa dla dzieci i osób alienowanych przed cywilnymi sądami krajowymi i przed międzynarodowymi trybunałami pod których jurysdykcję Polska się poddała;
2. Celem statutowym Fundacji jest taka modyfikacja prawa, aby zlikwidować rozdźwięk pomiędzy deklarowaną przez rząd i sądownictwo ochroną praw podstawowych obywateli, w tym dzieci, a faktyczną realizacją tych zapewnień.

Z wyrazami szacunku,

Za Fundację Obrony Praw Dziecka

Krzysztof Mariusz Kokoszka

Biegły z zakresu problematyki alienacji rodzicielskiej

p.o. Prezes Zarządu Fundacji Obrony Praw Dziecka Kamaka

Pelnomocnik Obywatelskiego Komitetu Inicjatyw Ustawodawczych Opieki Wspólnej

Do wiadomości:

1. Komisarz Praw Człowieka Rady Europy Nils Muižnieks, w trakcie bezpośrednich rozmów z organizacjami pozarządowymi podczas jego częstych wizyt w Polsce, ostatnia w lutym 2016 roku;

2. Ministerstwo Sprawiedliwości RP; 00-950 Warszawa, Al. Ujazdowskie 11;

3. Prokuratur Generalny; Prokuratura Krajowa, 02-315 Warszawa, ul. Barska 28/30;

4. Europejski Trybunał Praw Człowieka, European Court of Human Rights, Cour Européenne des Droits de l'Homme; Rada Europy, Counsil of Europe, Conseil de l'Europe 67075 Strasbourg Cedex, France, Requête 16521/10, Do sprawy 16521/10;

5. Biuro Rzecznika Praw Dziecka; ul. Przemysłowa 30/32, 00-450 Warszawa;

6. Biuro Rzecznika Praw Obywatelskich; Aleja Solidarności 77, 00 - 090 Warszawa;

7. Ambasada Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, Wydział Konsularny, Sekcja Obywateli Amerykańskich, konsul Frisco McDonald z którym Fundacja Obrony Praw Dziecka KAMAKA OPP, raz w roku, przygotowuje dla Departamentu Stanu, Prezydenta i Kongresu USA raport o łamaniu praw człowieka w Polsce, w szczególności o łamaniu praw dziecka i rodzica do wzajemnych kontaktów i do opieki wspólnej, a także o sposobach uciszania i eliminowania tych, którzy ośmielają się krytykować władzę (sądowniczą) w Polsce. Więcej na: http://www.opiekawspolna2.pl.tl/Polska-w-raporcie-Departamentu-Stanu-USA.htm;

8. Pozew zbiorowy, o odszkodowanie i zadośćuczynienie (na mocy art. 416 K.c.), koordynowany przez Fundację Obrony Praw Dziecka KAMAKA OPP, przeciwko organom wykonującym władzę publiczną za:

   - niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie – na mocy art. 417.§ 1. K.c.;
   - zgodne z prawem, ale wywołujące szkodę, działanie lub zaniechanie – na mocy art. 417 ^{2}. K.c.

   - generujące patologię zjawiska alienacji rodzicielskiej.

9. Europejski Trybunał Praw Człowieka, European Court of Human Rights, Cour Européenne des Droits de l'Homme; Rada Europy, Counsil of Europe, Conseil de l'Europe 67075 Strasbourg Cedex, France, **Skarga zbiorowa przeciwko Polsce**

   - prowadzona przez Fundację Obrony Praw Dziecka KAMAKA OPP,
   - przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka w Strasburgu,
   - o zadośćuczynienie w rozumieniu art. 41 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka,

- za szkody wyrządzone przez niezgodne z tą Konwencją działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej przez organy państwowe, w szczególności przez polskie sądy, prokuratury i jednostki policji,

- w zakresie artykułów chroniących bezwzględne prawo dzieci i rodziców do wzajemnych kontaktów i opieki wspólnej, w szczególności w zakresie art. 8 i 14 EKPC.

Fundacja Obrony Praw Dziecka
KAMAKA

Fundacja Obrony Praw Dziecka KAMAKA Organizacja Pożytku Publicznego
KRS 0000341653, NIP 8681951946, REGON 121279362

Tel. 606-515-686

www.opiekawspolna.org, www.opiekawspolna2.pl.tl

Siedziba:

32-700 Bochnia, ul. H. Modrzejewskiej 29

Fundacja Obrony Praw Dziecka
KAMAKA

Oddziały krajowe, między innymi, w:

Suchej Beskidzkiej, Krakowie, Wrocławiu, Trzebnicy, Bydgoszczy, Toruniu, Zielonej Górze, Gorzowie Wielkopolskim, Opolu, Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Krośnie, Olsztynie, Poznaniu, Częstochowie, Żywcu.

Oddziały zagraniczne:

Los Angeles - Silicon Valley (USA), Londyn, Lancaster (Wielka Brytania), Wenecja, Punta Sabioni, Trepporti (Włochy), Agadir (Maroko)

Przy Fundacji OPD KAMAKA OPP działają:

1. **Centrum Mediacji i Negocjacji Sądowych**;
2. **Opiniodawczy Zespół Specjalistów Sądowych**, wydający opinie dla sądów, zgodnie z koncepcją równości, niedyskryminacji, opieki wspólnej i dobra dziecka - opinie oparte na wynikach badań naukowych, między innymi, Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie i zgodne z dwudziestoletnim doświadczeniem biegłych Fundacji Obrony Praw Dziecka w przeciwdziałaniu alienacji rodzicielskiej. Jest to JEDYNY w skali nie tylko ogólnopolskiej, ale również europejskiej, instytut naukowy dysponujący garniturem AUTORSKICH testów i innych narzędzi diagnozujących zjawisko alienacji rodzicielskiej, jego natężenie oraz intensywność. A także powiązane ze zjawiskiem alienacji rodzicielskiej elementy, tj. ZDA, ZA"M", ZAT, PAS, ZAB, ZAD, ZAC, SStr, DPU i inne.
3. **Kancelarie adwokackie**. Z Fundacją OPD KAMAKA OPP współpracuje kilkuset adwokatów i aplikantów adwokackich w całej Polsce.
4. **Kancelarie radców prawnych**. Z Fundacją OPD KAMAKA OPP współpracuje, w całej Polsce, kilkuset radców prawnych i ich aplikantów.
5. **Kancelarie mediatorów sądowych** zrzeszonych w Centrum Mediacji i Negocjacji Sądowych przy Fundacji OPD KAMAKA OPP.
6. **Telefon Zaufania dla Ofiar Przemocy na tle alienacji rodzicielskiej (dla dzieci i dorosłych) 606-515-686**, którego personel specjalizuje się w przeciwdziałaniu alienacji i przemocy rodzicielskiej, ale podejmuje się też rozwiązywania innych problemów, zgłaszanych przez osoby dzwoniące, w ich aspektach prawnych, psychologicznych i socjalnych. - Całodobowy. Jeśli jest, z jakiś ważnych powodów wyłączony, prosimy zadzwonić po pewnym czasie.

7. **Teatr KAMAKA**, który rozpowszechnia w społeczeństwie wiedzę na temat patologii ZjAR poprzez siłę artystycznego przekazu. Obecnie, w Łodzi, przygotowujemy spektakl, z którym chcemy objechać całą Polskę i Europę, opisany w obszernym artykule, w tygodniu *„Fakty i Mity"*, w numerze z 20 września 2012 r., o destrukcyjnym wpływie bycia alienowanym w dzieciństwie na życie dorosłe. Aktorka występująca w tym przedstawieniu występuje jednocześnie w trzech rolach: „matki" alienującej, sędzi „rodzinnej" i „Matki" Boskiej, zupełnie nie dostrzegając, jak bardzo uszkadza psychicznie swoje dziecko, które alienuje od ojca, drugiej babci, drugiego dziadka itd. Cały czas będąc przekonaną, że działa dla *„dobra dziecka"* w rozumieniu polskiego Kodeksu Rodzinnego i Opiekuńczego. „Polskiego", bo kodeksy rodzinne państw bardziej rozwiniętych niż Polska, na przykład Brazylii, „dobro dziecka" rozumieją jako obligatoryjne orzekanie opieki wspólnej nawet bez zgody jednego z rodziców i karanie alienatorów więzieniem (*Ordnungshaft* w prawie niemieckim). Osoby, które chcą otrzymać bilet na ten spektakl proszone są o wpłatę na konto Fundacji kwoty, co najmniej, 50 zł, z dopiskiem: *„Spektal w …"*, określając miejsce swojego zamieszkania, abyśmy nie uszczęśliwili osoby mieszkającej w Szczecinie wysyłając jej bilet na spektakl w Rzeszowie. Całkowity zysk ze sprzedaży biletów jest przeznaczany na przeciwdziałanie alienacji rodzicielskiej.

8. **Wydawnictwo** Fundacji Obrony Praw Dziecka **KAMAKA** OPP. Obecnie prowadzimy sprzedaż wysyłkową książek: *„Alienacja rodzicielska w Polsce i sposoby jej przeciwdziałania"*, *„Więzienia dla dzieci w Polsce"*, *„Przemoc w zjawisku alienacji rodzicielskiej"*, *„Dzieci alienowane"*, *„Zespół Alienującej „Matki"*, *„Wiersze dla syna"* – będąca poetyckim zapisem przeżyć dorosłej ofiary alienacyjnej przemocy psychicznej. Całkowity zysk z ich sprzedaży jest przeznaczany na przeciwdziałanie alienacji rodzicielskiej. Osoby, które chcą te książki otrzymać, proszone są o wpłatę na konto Fundacji z zaznaczeniem tytułów i adresu na jaki je wysłać. Jeśli zabraknie miejsca na przekazie prosimy o przesłanie pełnych informacji na adres: k-kokoszka@wp.pl.

9. W Suchej Beskidzkiej i w innych miejscach prowadzimy Domy **Ucieczki dla Ofiar Przemocy Alienacyjnej** i **Ośrodki Wsparcia Więzi Rodzinnych**. Szczegóły na naszych portalach.

10. Organizujemy, na łonie natury, **wczasy terapeutyczne** dla rozwodzących się lub przeżywających kryzys małżeński rodziców.

11. W 183 miejscach w Polsce rozdajemy żywność i ubrania alienowanym dzieciom i rodzicom oraz innym potrzebującym. Szczegóły na: www.opiekawspolna.org.

Listy pocztowe i wezwania prosimy kierować na adres:
Fundacja Obrony Praw Dziecka KAMAKA
Organizacja Pożytku Publicznego
32-700 Bochnia, ul. Heleny Modrzejewskiej 29

Konto: Fundacja Obrony Praw Dziecka KAMAKA
Pekao S.A. 78 1240 2294 1111 0010 2863 7676

Fundacja Obrony Praw Dziecka KAMAKA